

REPUBLICA MOLDOVA
JUDECĂTORIA CHIȘINĂU
(sediul Centru)

REPUBLIC OF MOLDOVA
THE COURT OF CHISINAU
(office Centre)

mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, 162
Republica Moldova
MD-2004, tel. (+373 22) 27 27 40,
tel./fax (+373 22) 27 27 40, e-mail: jcc@justice.md

Chisinau city, Stefan cel Mare si Sfânt, 162 avenue
Republic of Moldova
MD-2004, tel. (+373 22) 27 27 40,
tel./fax (+373 22) 27 27 40, e-mail: jcc@justice.md

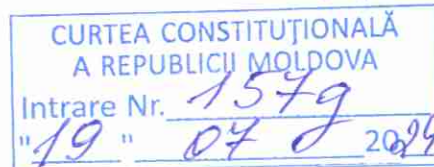
*Destinatar: Curtea Constituțională a Republicii Moldova
Mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușneanu 28*

Judecătoria Chișinău, sediul Centru, vă expediază copia încheierii nr.3-930/2022 din 27 mai 2024 privind ridicarea excepției de neconstituționalitate în cadrul acțiunii de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către MACOVEI GHEORGHE MIRCEA vs. Uniunea Avocaților din Republica Moldova, Comisia pentru etică și disciplină - Acțiuni privind controlul legalității actelor administrative ale Uniunii Avocaților din 13 aprilie 2022

*Anexe: copia încheierii nr.3-930/2022 din 27 mai 2024 – 2 file.
cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate (original) – 4 filă.
sesizarea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate (original) – 9 file.
copia cererii de chemare în judecată cu anexe – 30 file.*

Judecător

Tatiana Avasiloaie

Curtea Constituțională a Republicii Moldova

str. Alexandru Lăpușneanu, 28

Sesizare privind excepția de neconstituționalitate

A. Autorul excepției de neconstituționalitate

A.1. Persoană fizică

1. MACOVEI

2. Gheorghe

A.3. Instanța de judecată

1. Judecătoria Chișinău, sediul Centru

2. Tatiana Avasiloaie

4. Adresa: mun. Chișinău, bd. Ștefan ce Mare și Sfânt, 162

5. Tel: (+373 22) 45-08-61, 43-80-02

E-mail: jrc@justice.md

B. Informații pertinente despre cazul dedus judecătii instanței de drept comun

La data de 09.11.2021, în adresa Comisiei pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova, a parvenit, din partea cetățeanului Criucicov Denis, o plângere în privința avocatului Macovei Gheorghe, cu privire la presupusele abateri disciplinare în acțiunile sale, în legătură cu desfășurarea profesiei de avocat.

Astfel, acesta a invocat precum că, recepționând de la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, citația instanței în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de reclamantii Gheorghe Macovei, Tatiana Macovei, Vitalie Enachi, Vartolomei Ion ș.a împotriva Uniunii Avocaților privind anularea deciziei CED nr. 1/11/2021 din 05.07.2021, a observat că avocatul Gheorghe Macovei a certificat acte sub proprie semnătură, atât pentru sine, cât și pentru ruda sa Tatiana Macovei.

A specificat că, în dosarul de contencios administrativ examinat de către Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, Macovei Gheorghe este atât coreclamant, cât și reprezentant prin mandat al reclamantei Macovei Tatiana.

A invocat că, prin certificarea actelor pentru sine, în calitate de coreclamant, și pentru ruda sa - Macovei Tatiana, au fost încălcate prevederile art. 57 alin. (29) din Statutul profesiei de avocat, precum și a prevederilor art. 8 alin. (4) din Legea nr. 1260 din 19.07.2002 „*Cu privire la avocatură*”.

Poziția, avocatul Macovei Gheorghe, și-a expus-o în cadrul referinței depuse la data de 02.12.2021. Acesta a subliniat că: *Semnarea tuturor actelor s-a făcut legal de avocatul împuternicit, iar semnătura acestuia în mod normal figurează pe actele unde figurează și Macovei Tatiana, deoarece a acționat în raport cu aceasta în baza contractului de asistență juridică, în temeiul acordării asistenței juridice, care este legal permisă pentru orice persoane, inclusiv rude, exact cum prevede art.8 alin.(4) al Legii cu privire la avocatură. (...) Necertificarea înscrisurilor va constitui pericol pentru neprimirea cererii și ca rezultat neexecutarea obligațiilor ce rezultă din contractul de asistență juridică, ceea ce este inadmisibil pentru un avocat.*”

La etapa cercetării stării de fapt și de drept, în baza materialelor din procedura disciplinară și a probelor prezentate de către petiționar și de către avocatul vizat, Comisia pentru etică și disciplină a constatat încălcarea conduitei etice și profesionale privind restricția prevăzută la art. 8 alin.(4) din Legea nr. 1260 din 19.07.2002 „*Cu privire la avocatură nr. 1260 din 19.07.2002*”.

În acest context, Comisia pentru etică și disciplină a specificat că avocatul Macovei Gheorghe trebuia să respecte prioritar prevederile *Legii cu privire la avocatură* ce interzice certificarea actelor pentru sine și pentru soția sa , iar subsidiar, obligațiile contractuale, la caz a contractului de asistență juridică încheiat cu Tatiana Macovei.

În ceea ce privește faptul certificării actelor pentru sine, în opinia Comisiei, la certificarea actelor, avocatul Gheorghe Macovei, în cadrul litigiului de contencios administrativ, nu trebuia să se identifice în calitate de avocat, ținând cont de prevederile art. 167 alin.(1) lit.a) din Codul de Procedură Civilă, prin prisma căruia, „(...) *copiile vor fi certificat de către parte, pe propria răspundere, pentru conformitate cu originalul.*”

În consecință, prin Decizia nr. 2/2/2022 a Comisiei pentru etică și disciplină din cadrul Uniunii Avocaților din Republica Moldova, emisă la data de 07.02.2022, „*În cauza disciplinară intentată în privința avocatului*”, a fost constatată încălcarea disciplinară în acțiunile avocatului Macovei Gheorghe și, de asemenea, i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de avertizare.

Decizia a fost întemeiată, în partea ce vizează aplicarea sancțiunii disciplinare pentru certificarea actelor contrar prevederilor legale, pe art.8 alin. (4) din Legea nr. 1260 din 19.07.2002 „*Cu privire la avocatură*”, art. 9 alin. (2) și art. 57 alin. (29) din *Statutul Profesiei de Avocat* din 29.01.2011

Decizia nr. 2/2/2022 a Comisiei pentru etică și disciplină a fost contestată, prin depunerea cererii de chemare în judecată *privind anularea Deciziei Comisiei pentru Etică și Disciplină din cadrul Uniunii Avocaților din Republica Moldova, nr. 2/2/2022*, în procedura contenciosului administrativ.

Astfel, în procedura Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, se află cauza nr. 3-930/2022, „*Acțiuni privind controlul legalității actelor administrative ale Uniunii Avocaților*”.

C. Obiectul sesizării

Prezenta sesizarea are, în calitate de obiect, examinarea constituționalității prevederilor art. 8 alin.(4) din Legea nr. 1260 din 19.07.2002 „*Cu privire la avocatură*”.

D. Argumentarea incidenței unui drept sau a mai multor drepturi din Constituție

Considerăm că aplicarea normelor legale prevăzute la art. 8 alin.(4) din Legea nr. 1260 din 19.07.2002 „*Cu privire la avocatură*”, generează, indubitabil, ingerințe grave a mai multor drepturi prevăzute de Constituția Republicii Moldova, ori, Onorată Curte, subliniem că nici o prevedere, a nici unui act normativ, nu poate fi adoptată prin desconsiderarea valorilor consacrate prin normele constituționale. Astfel, în contextul celor exprimate *supra* subliniem că prin normele respective se încalcă art. 20 „*Accesul liber la justiție*”, art. 26 „*Dreptul la apărare*” și, în cele din urmă, dar nu în ultimul rând, art. 54 al Constituției „*Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*”.

Suștinem o asemenea poziție din multiple considerente pe care urmează să le abordăm nemijlocit în prezenta sesizare.

În primul rând, din analiza complexă, multiaspectuală, efectuată în privința prevederilor Legii nr. 1260 din 19.07.2002 „*Cu privire la avocatură*”, nu rezultă nici o interdicție ce ar viza acordarea asistenței juridice de către avocați, persoanelor de care aceștia sunt legați prin legături de rudenie, sau, respectiv, afinitate. Mai mult decât atât, potrivit prevederilor art. 11 alin.(3) din Legea cu privire la avocatură, „*Nu se admite acordarea de către avocat a asistenței juridice de reprezentare a intereselor în instanțele de judecată în alt temei decât în baza contractului de asistență juridică înregistrat la cabinetul avocatului sau la biroul asociat de avocați. Excepție fac cazurile de reprezentare a intereselor soțului/soției și ale rudelor până la gradul al patrulea inclusiv.*” Deci, prin prezenta normă, citată *supra*, se reflectă, în mod evident, dreptul avocatului de a reprezenta soțul/soția și a rudelor până la al patrulea grad inclusiv, fiind instituită, în acest context, și o excepție vizavi de actul în baza căruia aceștia pot fi reprezentați.

Per a contrario, prin prisma prevederilor alin. (4) al art. 8 din Legea cu privire la avocatură este reglementată interdicția certificării actelor pentru sine, rude sau afini. Prevederile art. 9 alin.(2) și art. 57 alin. (29) din *Statutul Profesiei de Avocat*, reglementează aceeași interdicție, cu anumite modificări, astfel încât alin.(2) al art. 9 din acest act stabilește că Avocatul nu poate efectua aceste acțiuni pentru sine, pentru membrii familiei sale, pentru rude **până în gradul al patrulea inclusiv** afini. Esența acestor prevederi, este una identică - având ca efect limitarea exercitării pe deplin, a drepturilor ce rezultă din acordarea asistenței juridice în baza contractului de asistență juridică sau, respectiv în cazul acționării, în instanța de judecată, în calitate de coreclamant prin prisma identității de avocat. Ori, normele enunțate sunt în mod flagrant, contradictorii prevederilor din Legea cu privire la avocatură prin care **este recunoscut dreptul avocatului de reprezentare a soțului/soției și ale rudelor.**

Ori, Onorată Curte, prin însăși prevederile art. 3 lit.a), ale Legii nr. 1260 din 19.07.2002 „*Cu privire la avocatură*”, este instituit principiul potrivit căruia „*Avocatura se bazează pe următoarele principii: a) asigurarea dreptului la apărare garantat prin Constituție.*” În acest context, prin primsa normei citate supra și a normelor din Constituție a căror încălcare se invocă, rămâne absolut incert cum avocatul poate asigura dreptul la apărare a persoanei cu care s-a încheiat contract de asistență juridică, dacă tot prin normele legale se instituie, fără un scop legitim proporțional limitării, interdicții prin care posibilitatea exercitării depline a apărării este îngădită.

În același context, notăm că din interpretarea art. 81 alin.(1) Codul de Procedură Civilă, nu rezultă că certificarea înscrisurilor este o acțiune procedurală a cărei menționare expresă este obligatorie în mandat, pentru împuternicirea avocatului în vederea exercitării acesteia. Deci, adevărarea înscrisurilor și certificarea semnăturilor nici măcar nu este o împuternicire specială, ci una generală, de care depinde, în mod direct, desfășurarea armonioasă a procesului. Ori, este neclară rațiunea limitării exercitării unor acțiuni procedurale generale în activitatea de acordare a asistenței juridice a afinilor sau rudelor atâta timp cât o varietate largă de alte acțiuni procesuale cu caracter special, este permisă în raport cu această categorie de persoane.

Ținând cont de prevederile art. art. 8 alin.(4) din Legea nr. 1260 din 19.07.2002 „*Cu privire la avocatură*”, care stabilește interdicția adevărării actelor și certificării actelor pentru sine, rude sau afini, rezultă că, *per a contrario*, ruda sau afinul reprezentat de către avocat trebuie să certifice înscrisurile ghidându-se de prevederile procedurale civile de la art. 167 alin.(1) lit.a). Aceleași prevederi, din cele ce rezultă prin interpretarea sistemică a normelor legale, trebuie să fie aplicate și în cazul în care avocatul se manifestă ca parte în proces, fapt care nu se pliază pe raționamente solide de natură să justifice o ingerință atât de semnificativă în drepturile consacrate de Constituție, a căror încălcare se invocă.

Este oportun să menționăm că în conformitate cu art. 167 alin.(1) lit.a), Cod de Procedură Civilă, „*La cererea de chemare în judecată se anexează: copiile de pe cererea de chemare în judecată și de pe înscrisuri, certificate de către parte, pe proprie răspundere, într-un număr egal cu numărul de pârâți și de intervenienți (...) Copiile vor fi certificate de către parte pentru conformitate cu originalul.*” Raportând această normă la prevederile prin care se stabilește

interdicția certificării actelor pentru sine, rude și afini, nu este clară finalitatea și scopul urmărit printr-o asemenea limitare, ori evidențiem că, atât în cazul certificării de către parte, cât și în cazul certificării de către avocat pentru sine, rude sau afini, așa cum se reține la caz, este instituită, prin lege, răspunderea penală potrivit art. 310 alin.(1) Cod Penal, care stabilește că „*Falsificarea probelor în procesul civil de către un participant la proces sau de către reprezentantul acestuia se pedepsește cu amendă în mărime de la 850 la 1150 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore în ambele cazuri cu (sau fără) privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.*”

E. Argumentarea pretensei încălcări a unuia sau a mai multor drepturi garantate de Constituție

Suntem de părere că norma legală prevăzută la art. 8 alin.(4) din Legea nr. 1260 din 19.07.2002 „*Cu privire la avocatură*”, încalcă grav drepturi garantate prin prisma normelor Constituționale, ori, prin reglementarea interdicției de certificare a înscrisurilor pentru sine, rude și afini, în contextul reflectat în compartimentele precedente ale prezentei sesizări, are loc limitarea vădită a *accesului liber la justiție* - art. 20, *dreptul la apărare* - art. 26, și, în cele din urmă are loc **restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți**, contrar art. 56 din Constituția Republicii Moldova.

În prim plan, subliniem că noțiunea de *acces liber la justiție* este un concept care înglobează un ansamblu vast de relații și drepturi fundamentale prin care are loc exercitarea lui deplină (HCC 2/2004), iar generalitatea formulării sale ce rezultă potrivit art. 20 din Constituție, permite oricărei persoane - cetățean al Republicii Moldova, străin sau apatrid - accesul la justiție. Totodată, el permite accesul la justiție pentru apărarea oricărui drept sau libertăți și a oricărui interes legitim, indiferent dacă aceasta rezultă din Constituție sau din alte legi. În această ordine de idei, dreptul persoanei de a se adresa justiției este o condiție *sine qua non* a efectivității drepturilor și libertăților sale (HCC 16/1198).

Accesul la justiție nu poate fi realizat pe deplin în lipsa garantării dreptului la apărare, care constituie o condiție necesară pentru realizarea eficientă a justiției (HCC 14/2012). Încălcarea dreptului la apărare presupune ingerințe și în accesul liber la justiție, astfel încât, în multiple situații, accesul liber la justiție se realizează implicit prin libertatea persoanei de a-și alege un apărător care să îi reprezinte interesele și drepturile în fața instanțelor de judecată.

În lumina celor exprimate mai sus, se conturează și mai clar încălcările dreptului la apărare și a accesului liber la justiție, garantat prin prevederile Constituționale, ori, amintim că activitatea de acordare a asistenței juridice implică un spectru larg de activități, iar, atâta timp cât normele legale reglementează posibilitatea reprezentării, de către avocat, a rudelor și afinilor, interdicția de certificare a actelor în numele acestora și pentru sine, este lipsită de substanță, și condiționează, nemijlocit, îngrădirea posibilității de exercitare a acelor acțiuni procedurale care sunt parte inerentă a activității de reprezentare.

Onorată Curte, prin însăși art. 54 alin.(1) din Constituție este prevăzut că „*În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.*” Ori, suprimarea sau diminuarea drepturilor și libertăților prevăzute de Constituție, nu poate fi justificată decât prin adoptarea unei norme legale expres prevăzute, iar adoptarea unei asemenea norme trebuie să corespundă unui interes public comun, ori, amintim că drepturile și libertățile omului sunt administrate prin prisma intereselor generale ale societății. Conchidem astfel, că restricționarea anumitor drepturi sau libertăți proclamate de Constituție nu poate fi abordată decât în sensul unei încălcări esențiale atunci când aceasta este consecință a desconsiderării criteriilor stabilite prin instrumentele naționale, și, respectiv, internaționale, în baza cărora sunt admise anumite limitări ale drepturilor și intereselor omului.

Subliniem că prin însăși alin. (3) al art. 54 din Constituție este stabilită **interdicția expresă de limitare a accesului liber la justiție** prin următoarea formulare: „*Prevederile alineatului (2) nu admit restrângerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.*” În același context, în alin.(4) al aceluiași articol este impusă o regulă potrivit căreia „*Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.*”

Prin interpretarea normelor constituționale pe care le-am citat mai sus, ajungem la următoarea concluzie: *În timp ce în dreptul la apărare pot fi admise ingerințe din partea statului, dacă prin aceasta se justifică un scop legitim, orice limitare a accesului liber la justiție este absolut inadmisibilă, fapt care este menționat expres.* În acest context, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a recunoscut exigența intervenției unui avocat în cadrul unor anumite faze procedurale drept un mijloc adecvat și proporțional de care statele pot să dispună pentru a asigura mai multe garanții și mai multă rigoare în apărarea acuzatului (HCC 16/2005 „*Obligativitatea depunerii recursului în anulare prin intermediul avocatului*”

Deci, în timp ce exigența intervenirii în proces a avocatului la anumite faze ale procesului este justificată de necesitatea asigurării mai multor garanții și rigori în apărarea acuzatului, sub aspect comparativ, apare următoarea întrebare: ***Care este scopul legitim ce justifică interdicția de adevărire a înscrisurilor și certificării semnăturilor de pe acte pentru sine, rude și afini, în cadrul reprezentării, de către avocat a acestor categorii de persoane, reglementată prin art. 8 alin.(4) din Legea nr. 1260 din 19.07.2002 „Cu privire la avocatură”*** ? Ori, Onorat Colegiu, susținem, fără echivoc, că este absolut inadmisibilă abordarea acestei interdicții legale prin prisma unei eventuale lipse de credibilitate a înscrisurilor adevărite de către avocat pentru sine, rude sau afini, or, reiterăm, că art. 310 alin. (1) Cod Penal incriminează fapta de „*Falsificare a probelor în procesul civil de către un participant la proces sau de către reprezentantul acestuia*”, iar, raportând la prevederile procedural civile, adevărirea de către parte a înscrisurilor, se face sub proprie răspundere.

Prin urmare, ținând cont de faptul reglementării, atât în cazul adevăririi înscrisurilor de către parte, cât și în cazul certificării înscrisurilor de către reprezentant, a răspunderii potrivit aceluiași articol din Codul Penal, fără a fi făcută vreo distincție în dependență de tipul raporturilor parte - reprezentat, rezultă lipsa scopului legitim care justifică limitarea respectivă, luând în considerare că orice limitare trebuie să fie necesară, potrivit alin.(2) art. 54 din Constituție, (...) *în interesele*

securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

Susținem că prin instituirea interdicției menționate, reglementate de norma în privința căreia este înaintată prezenta excepție de neconstituționalitate, nu este justificat nici un interes general, prevăzut expres prin prevederea art.54 alin.(2) din Constituție ori, atât timp cât acordarea asistenței juridice de către avocat este permisă atât pentru rude, cât și pentru afini, acest drept trebuie să poată fi exercitat în toată plenitudinea lui, ***fără a fi denigrată esența reprezentării avocatului, prin rupturi de substanță a esenței instituției apărării.***

Limitarea dreptului de adevărire a înscrisurilor și certificare a semnăturilor de către avocat pentru rude, afini sau pentru sine, este nejustificată mai ales ținând cont de faptul că pot exista situații în care, din factori de ordin obiectiv, partea, într-un anumit moment al procesului, se poate afla în imposibilitate de a certifica, pe proprie răspundere, înscrisurile necesare prezentării în instanța de judecată. Într-o asemenea situație avocatul este privat de posibilitatea apărării părții potrivit tacticii și strategiei pe care o consideră potrivită, ținând cont de circumstanțele concrete ale cauzei.

Însumând toate raționamentele expuse *supra*, conchidem faptul eșuării testului compus din trei etape la care Curtea Europeană a Drepturilor Omului supune ingerința statului în exercitarea drepturilor omului în direcția definitivării unei soluții corecte în raport cu spețele analizate. Etapele presupun: (1) *prevederea de lege (consacrarea legală)*, (2) *urmărirea unui scop legitim*, (3) *necesitatea într-o societate democratică.*

Prevederile legale contestate în prezenta sesizare nu justifică un scop legitim, ori: ***Care ar fi acesta în contextul în care reprezentarea, de către avocat, a persoanelor ce fac parte din categoria de rude sau afini este o activitate care se încadrează în limitele legale, iar îndeplinirea unor activități colaterale precum adevărirea actelor și certificarea semnăturilor, pentru aceștia, este interzisă prin lege?*** Dreptul de apărare, de către avocat, a rudelor sau afinilor, raportat la interdicția îndeplinirii unor asemenea activități procesuale se află în contradicție, și, pe cale de consecință, determină, în mod implicit lipsa scopului ce justifică ingerința, în drepturile constituționale, prin prisma art. 54 alin.(2) din Constituție.

În ceea ce privește conceptul de „*necesitate într-o societate democratică*”, adăugăm că în speța *Karman c. Rusiei*, a fost specificat că testul necesității ingerinței într-o societate democratică cere determinarea din partea Curții dacă ingerința a **corespuns unei nevoi sociale imperioase**, a fost proporțională scopului legitim urmărit și dacă argumentele prezentate de autoritățile naționale în justificarea ei au fost relevante și suficiente. Argumentarea Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza citată conturează, în mod repetat lipsa necesității de reglementare a unei interdicții ce vizează îndeplinirea unor acțiuni procedurale organic interrelaționată cu alte activități desfășurate de către avocat în legătură cu reprezentarea părții (la caz adevărirea înscrisurilor și certificarea semnăturilor). ***Prin ce se manifestă „nevoia socială imperioasă” de reglementare interdicției respective, în contextul în care există mecanisme legale prin care***

se instituie sancțiuni atât pentru parte, cât și pentru reprezentant pentru falsificarea probelor în procesul civil ?

Onorată Curte, în contextul descris supra, reiterăm poziția abordată, astfel încât suntem în prezența unei încălcări substanțiale a prevederilor constituționale, a căror respectare este imperativă la adoptarea oricărui act normativ, ori, conform art. 7 din Constituția Republicii Moldova, „Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.”

F. Lista documentelor relevante

1. Copie decizie a Comisiei pentru Etică și Disciplină din cadrul Uniunii avocaților din RM nr. 2/2/2022, în cauza disciplinară intentată împotriva avocatului Macovei Gheorghe, în temeiul plângerii nr. C2693/2021 din 09.11.2021 al cet. Criucicov Denis. copie pe 9 file.
2. Cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ privind anularea Deciziei Comisiei pentru Etică și Disciplină din cadrul Uniunii avocaților din RM nr. 2/2/2022, copie pe 8 file.

G. Declarația și semnătura autorului sesizării

Declar pe onoare că informațiile în prezentul formular sunt exacte.

Avocat _____

ÎNCHEIERE

Republica Moldova,
mun. Chișinău

27 mai 2024

Judecătoria Chișinău (sediul Centru) constituită din:
Președintele ședinței, judecător specializat supleant pentru examinarea
acțiunilor în contencios administrativ Tatiana Avasiloaie
Grefier Alexandru Carp

examinând în ședință publică cererea Rezentantului reclamantului Macovei Gheorghe, avocata Augustina Prisacari cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate,

în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea înaintată de Macovei Gheorghe împotriva Uniunii Avocaților al RM, terț Denis Criucicov cu privire la anularea deciziei Comisiei de Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova nr.2/2/2022 din 07.02.2022,

a c o n s t a t a t :

Macovei Gheorghe a depus o acțiune în contencios administrativ împotriva Uniunii Avocaților al RM, terț Denis Criucicov solicitând anularea deciziei Comisiei de Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova nr.2/2/2022 din 07.02.2022.

Rezentanta reclamantului Macovei Gheorghe, avocata Augustina Prisacari a înaintat la 23.05.2024 cererea prin care solicită ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale a Republicii Moldova în vederea exercitării controlului constituționalității art.8 alin.(4) din Legea cu privire la avocatură.

Rezentanta pârâtei Uniunea Avocaților din RM, avocata Mihaela Prepeșița, în ședința de judecată s-a expus împotriva admiterii cererii.

Analizând criteriile pe care trebuie să le îndeplinească excepția de neconstituționalitate, instanța de judecată consideră necesar de a ridica excepția de neconstituționalitate cu sesizarea în acest sens a Curții Constituționale a Republicii Moldova din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171.

În conformitate cu art.12¹ din Codul de procedură civilă, (1) În cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărîrilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărîrilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională.

(2) La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție;

b) excepția este ridicată de către una din părți sau Rezentanta acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

d) nu există o hotărîre anterioară a Curții Constituționale avînd ca obiect prevederile contestate.

(3) Ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă pînă la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amîna pledoariile.

(4) Dacă nu sînt întrunite cumulativ condițiile specificate la alin.(2), instanța refuză ridicarea excepției de neconstituționalitate printr-o încheiere care poate fi atacată odată cu fondul cauzei.

(5) Instanța de judecată poate ridica excepția de neconstituționalitate doar dacă cererea de chemare în judecată sau cererea de apel a fost acceptată în modul prevăzut de lege ori dacă cererea de recurs împotriva hotărîrii sau deciziei curții de apel a fost declarată admisibilă conform legii.

Criteriile pe care instanța urmează să le verifice la ridicarea excepției de neconstituționalitate rezidă din prevederile art.12¹ din Codul de procedură civilă, și anume: 1. cererea de chemare în judecată a fost acceptată în modul prevăzut de lege; 2. obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție; 3. excepția este ridicată de către una din părți sau Reprezentanta acestora ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; 4. prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; 5. nu există o hotărîre anterioară a Curții Constituționale avînd ca obiect prevederile contestate.

1. Cererea de chemare în judecată a fost acceptată în modul prevăzut de lege.

Codul administrativ nu reglementează instituția primirii pe rol a acțiunilor în contencios administrativ, or, acțiunea în contencios administrativ este acceptată odată cu depunerea acțiunii. În speță, instanța constată că acțiunea a fost depusă de Macovei Gheorghe la data de 13.04.2022. Instanța la această etapă nu a constatat nici unul din temeiurile prevăzute la art.207 Cod administrativ pentru a considera acțiunea inadmisibilă.

Instanța consideră că este întrunită prima condiție.

2. Obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin.(1) lit.a) din Constituție.

În speță, se solicită ridicarea excepției de neconstituționalitate a art.8 alin.(4) din Legea cu privire la avocatură – lege organică.

Conform art.2, art.6 lit.b) și art.10 alin.(1) al Legii nr.100/22.12.2017 cu privire la actele normative, legea organică este actul normativ adoptat de Parlament care reprezintă o dezvoltare a normelor constituționale și poate interveni în domeniile expres prevăzute de Constituție.

Prin urmare, obiectul excepției în prezenta cauză intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) Constituția RM, care stabilește că Curtea Constituțională exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărîrilor Parlamentului.

Instanța consideră că este întrunită a doua condiție.

3. Excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acestora ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu.

Excepția de neconstituționalitate în prezenta cauză este ridicată de reprezentanta reclamantului Macovei Gheorghe, avocata Augustina Prisacari, împuternicit prin mandatul din 22.05.2024, nr.2141627.

Instanța consideră că este întrunită a treia condiție.

4. Prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei.

Instanța constată că prevederile art.8 alin.(4) din Legea cu privire la avocatură, urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei.

Instanța consideră că este întrunită a patra condiție.

5. Nu există o hotărîre anterioară a Curții Constituționale avînd ca obiect prevederile contestate.

Verificînd jurisprudența Curții Constituționale instanța nu a constatat că există o hotărîre anterioară a Curții Constituționale avînd ca obiect prevederile contestate.

Instanța consideră că este întrunită a cincea condiție.

Instanța constată că cererea cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate întrunește condițiile prevăzute la art.12¹ CPC, din care motive instanța consideră necesar de a sesiza Curtea Constituțională a Republicii Moldova.

În lumina celor menționate supra și în conformitate cu art. 2, 195, 230 din Codul administrativ, art. 12¹, 269-270 din Codul de procedură civilă, instanța

d i s p u n e:

Se admite cererea înaintată de reprezentanta reclamantului Macovei Gheorghe, avocata Augustina Prisacari cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, în acțiunea în contencios administrativ înaintată de Macovei Gheorghe împotriva Uniunii Avocaților al RM, terț Denis Criucicov cu privire la anularea deciziei Comisiei de Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova nr.2/2/2022 din 07.02.2022.

Se sesizează Curtea Constituțională a Republicii Moldova cu privire la realizarea controlului constituționalității a *art.8 alin.(4) din Legea cu privire la avocatură*.

Se remite Curții Constituționale a Republicii Moldova prezenta încheiere, sesizarea reprezentantei reclamantului Macovei Gheorghe, avocata Augustina Prisacari, copia acțiunii de contencios administrativ și copia cererii de ridicare a excepției de neconstituționalitate.

Ridicarea excepției de neconstituționalitate nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă pînă la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amână pledoariile.

Încheierea, în partea admiterii cererii cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, nu este susceptibilă de atac.

**Președintele ședinței,
judecător**

Avasiloaie Tatiana